

פרשת בלק

ילדי הבית הכולל מברכים את סעד ליום הולדתה:

חגי שהם: שהקיבוץ יגדל לאלפי שנים.

חמדת צ'ימבליסטה: שיהיה הרבה מזל טוב, ושיהיו בקיבוץ הרבה אנשים.

אור יום-טוב: מזל טוב! שכולם יהנו מהקיבוץ, שנחיה ללא קסאמים.

דרור אדור: מזל טוב, תמשיך להיות כזה קיבוץ מצוין ונוח למחייה.

רות המל: שהמשק-חי לא ייסגר ונוכל לחיות בקיבוץ בשלום.

שחר יום-טוב: מזל טוב, שנה טובה. שסעד יהיה הקיבוץ הכי זקן, ושיעשו לו הרבה מתנות.

בן-ארי שילר: שיבנו עוד שכונה חדשה. שיהיה טוב תמיד, שיהיה במזל טוב!

ימי החול		שבת	
4.45	זמן תפילין/טלית	19.30	הדלקת נרות
9.14	סוף זמן ק"ש	19.40 ב'	מנחה א' 14.00
19.50←19.50	שקיעה		* קבלת שבת בסגנון קרליבך
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.40	מנחה. וערבית	11.30	קידוש
20.10	צאת הכוכבים	13.30	מנחה א'
20.10	ערבית	17.15	מנחה ב'
		18.00	שיעור הרב דוד
8.00	שחרית נוער	20.28	צאת השבת

אחות תורנית – דורית רידר

בפרשת בלק, יום ההולדת של הקיבוץ, מוזמנים בני הקבוץ הקטנים בשעת הכנסת ספר התורה להיכל ללוות את הספר ולעמוד לפני הבימה. ועדת דת.

שבת
שלווה

נפלאות מתורתך

ליקוטים לפרשת בלק

בלק מלך מואב פוחד מפני ישראל ומתקשר אל זקני מדיין, אף על פי שהיו ידועים באיבתם זה לזה. וכן מצאנו ברש"י: "והלא מעולם היו שונאים זה לזה...אלא מיראתם של ישראל עשו שלום ביניהם." משל למה הדבר דומה? לשני כלבים שהיו מריבים זה את זה, בא זאב על אחד מהם. אמר השני: אם אין אני עוזרו, היום הורג את זה ולמחר יבוא עלי. לפיכך נתחברו מואב עם מדיין.

רצונו של בלק שבלעם יקלל את ישראל, ואז "אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ".

המשלחת באה אל בלעם. "ויאמר אליהם, לינו פה הלילה והשיבותי אתכם דבר".

בלילה מתגלה אלוקים לבלעם ואומר לו שני דברים:

1. לא תלך עמהם.

2. לא תאור את העם כי ברוך הוא.

כשבלעם משיב למשלחת הוא לא מזכיר את חלקה השני של התשובה. הוא מסתפק באמירה "מאן ה' לתיתי להלוך עמכם".

במשלחת השניה לאחר הלינה בלילה והתגלות ה' לבלעם הוא קם בבוקר "וחבוש את אתונו, וילך עם שרי מואב".

מכאן למדו חז"ל כי "בדרך שאדם רוצה, בה מוליכין אותו".

שני מיני אויבים ושונאים יש לעם ישראל. האחד צנוע ומעודן, בלק. הוא מצפה לתוצאת הקללה "ואגרשנו מן הארץ".

השני - בלעם שמנמק את להיטותו ללכת ורצונו לקלל במילה "וגרשתיו".

רש"י מסביר: "וגרשתיו - מן העולם".

האחד מסתפק בגירוש "בלבד", השני שואף להשמיד את העם.

"וישראל עושה חיל" (כד', 18).

ליקוט: דוד זהבי.

י"ז בתמוז:

03.34 תחילת הצום

06.00 שחרית א'

08.00 שחרית נוער

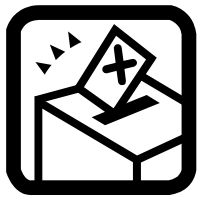
13.15 מנחה גדולה

19.25 מנחה קטנה

20.09 סיום הצום

"כה אמר ה' צב-אות: צום הרביעי וצום החמישי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה

ולמועדים טובים, והאמת והשלום אהבו." (זכריה ח', יט).

לה היה השבוע

אנו עומדים בעיצומם של ימי הכרעה לקיבוצנו, קיבוץ סעד. היום (חמישי) ומחר מתקיימת הצבעה גורלית בשאלה האם לשנות את אורחות החיים בסעד, ולאמץ את השינויים או להמשיך ולדבוק בדרך המסורתית הקיבוצית. הימים ימים מתוחים, ולחלקנו – לא קלים. נתפלל שנצליח לעבור גם את הימים הללו בצורה חברית ומתוך אהוה. דעות שונות בעניין תהליך השינויים תוכלו לקרוא בהמשך הגליון.

בעקבות ההצבעה החשובה בנושא השינויים אנו חורגים ממנהגנו, ובע"ה נחלק את העלון כבר ביום חמישי, על-מנת שתוכלו לקרוא את הדעות לכאן ולכאן בעוד תהליך ההצבעה בעיצומו.

לא רק הצבעות על הפרק: בשבת הקרובה נחגוג בע"ה יום הולדת 62 לסעד. בתוכנית השבת – תפילה חגיגית, עונג שבת, ותערוכות אומנותיות בחדר האוכל.

גם עלוננו הקט מציין שבת מיוחדת זו, ובהמשכו תוכלו לקרוא מאמרים, שירים וברכות ליום ההולדת. מזל טוב!

ומה בעניין הפסטיבלים של סיום השנה?

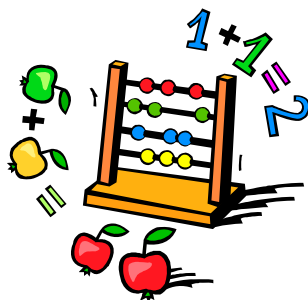
ביום חמישי שעבר חגגו בנות הנוער את סיום השנה בהעלאת המחזמר "תהילה". הבנות הפליאו בריקודים ובשירים, והקהל לא נותר אדיש. היה זה ערב מרגש של הנאה אומנותית והתרגשות אישית לבנות, לצוות, להורים ולמשפחות המאמצות, ולכל מי שבא לראות את המחזמר הידוע קם לתחיה. כל הכבוד למסיימות, והצלחה לבוגרות יב' בהמשך הדרך!

ביום שני חגגה כיתה ו' את סיום ביה"ס היסודי בנסיעה לסוסיא. תלמידי הכיתה הדריכו את ההורים במקום, הכינו פעילות וגם ריקוד קצר להנאת ההורים, ויצאו גם הם בששון ובשמחה לחופש הגדול.

ועל ילדי א' - ה' מדווחת לנו חגית אפרים:

פעילות חווייתית לסוף שנת הלימודים:

ביום ראשון בערב הוזמנו הורי התלמידים בכתות א' – ה' בביה"ס "דעת" לערב סיכום השנה. הערב התקיים באולם הספורט. בתחילת הערב הוצגו עבודות הילדים המקסימות שנעשו בשיעורי אומנות במשך השנה החולפת. לאחר מכן התקיים מופע הסיום, ובו כל כיתה הציגה משהו קטן ממה שלמדה השנה. פתח את הערב מנהל ביה"ס – יחזקאל לנדאו, והנחו- נחום לנדאו ושולה פריימן.

כיתה א' – לימדו אותנו משניות בשירה.

כיתה ב' – שרה שני שירים באנגלית.

כיתה ג' – שרו שיר על ר' נחמן מברסלב.

כיתה ד' – ניגנו במסגרת בית ספר מנגן המתקיים בבית ספרנו.

כיתה ה' – הציגה הצגה בנושא כלכלת המשפחה, מקצוע שהחל השנה בביה"ס.

הבנים של כיתה ה' – הופיעו במשחק כדורסל מרהיב בליווי שיר.

בערב שולבו גם קטעי וידאו באדיבותו של נחום לנדאו, שבהם ראינו מה עושים תלמידינו החביבים במשך שנת הלימודים.

הערב היה מהנה ומרגש, ודרכו ניתן היה להבין ולראות מה בעצם קורה בביה"ס במשך שנת לימודים אחת, והאמינו לי – התלמידים עושים המון. יישר כח לכל העוסקים במלאכת החינוך החשובה הזו!

חופשה נעימה ובטוחה לכולנו!

חגית אפרים.

שינוי ומציאות החיים

באסיפת החברים המפורסמת והמסכמת שיניתי גם אני את דעתי. מראש היה בדעתי להמנע בכלל. ולמה להמנע? אמרתי, כי בגילי ובמצבי איני רוצה להתערב, אף-על-פי שהשינוי נוגד את תפיסתי? הקיבוצית, כי אני חי לא מעבודתי אלא מהפנסיה אשר אני מקבל, והיא אמורה להיות יציבה ללא השפעה חיצונית. אלא, שכששמעתי על המצב הדמוגרפי החמור לא ראיתי צידוק לעמוד מהצד, אלא אתן את קולי לשינויים המוצעים.

אל לנו להשלוח את עצמנו שבזה נתקן בהרבה את מצבנו הכלכלי והחברתי. יש עוד גורמים חזקים מאד שמעכבים את הדור הצעיר מלהצטרף לקבוצה בצורה כלשהיא, עם ובלי שינויים. חיי עבודה וחיי קיבוץ כיום זה לא באופנה. כאשר היינו צעירים, ההליכה לקיבוץ תורה ועבודה, היתה מובנת ומומלצת. גרעיני בני-עקיבא חייבו ללכת להגשמה ולא לשתים-עשרה שנות לימוד, ולאוניברסיטה. כיום הכיוון הוא הגשמה עצמית, ללימוד מקצוע באוניברסיטה, כמה שנים טיול בח"ל. להתקשר לענף בקיבוץ- את זה כבר שכחנו. לצערנו הרב עבודה כערך כבר לא תופסת מקום ראוי. רוב הבנים אוהבים את הקיבוץ ומוכנים לעבוד בו כמה חודשים בתור שכירים, אבל זה הכל.

עוד גורם אחד המעכב את הצטרפות בנינו הוא הצד הדתי. בנים רבים רואים עצמם לא מחוייבים לשמירת מצוות, והם יודעים שאז אין להם מקום בקבוצה. אפשר לשקול כאן להוריד את "רף שמירת המצוות" ל"מסורתית", ולחיות עם חברים כאלה זה בצד זה, כמו שיש קהילות בהן חיים בשלום דתיים וחילוניים. צריך כמובן לשקול בכובד ראש בנושא הזה, כי מצווים אנו כמובן לשמור על ערכינו הדתיים. אבל אל נשלה את עצמנו, גם כיום יש בתוכנו "מקרים גבוליים", וגם בשכונה החדשה יהיו בוודאי "דתיים יותר" ו"דתיים פחות", ונחיה ביחד בסובלנות. זה לא אידיאלי, אך כך אנו חיים גם כיום. אנו עניים בכוחות ניהוליים, ואת מקום הגברים ממלאים אנשים מבחוץ. אלה ממלאים את תפקידם בצורה הטובה ביותר, אף-על-פי שאינם חברים, וגם לא שומרי מצוות.

אין חולקים, שעונת הפריחה של התנועה הקיבוצית חלפה, ועתה אנו בשלבי נסיגה, אך קיבוצים חזקים מבחינה רעיונית וכלכלית ימשיכו להתקיים עוד שנים רבות. אנחנו לא נמנים על קבוצה זו. אנו קבוצת אנשים טובה עם קיבוץ מתחדש. עוד כוחנו עמנו לקיים משק חקלאי מגוון ומשגשג, ובצידו מפעל תעשייתי שנאחל לו הצלחה. סעד גם בהחלט ממלאת את תפקידה ביישוב הארץ, ודואגת למספר רב של משפחות וזמניים, המתגוררים בה ובסביבה. רואה אני לזכות גדולה להיות חבר בסעד, ועמי חברים רבים שאני מעריך ומכבד. יהודה שלמון.

נר זכרון: יב' בתמוז – יום השנה לפטירתה של חברתנו יעל קסלר ז"ל (תשס"ז)
יז' בתמוז – יום השנה לפטירתו של בנו יאיר פרוכטר ז"ל (תשמ"ה)

למה לא שינוי

זו הייתה אסיפה טובה. הרבה משתתפים, הדוברים אמרו דברים של טעם, העולם מתחדש וגם הקיבוץ יתחדש, זו דרכו של עולם. עובדה שרוב הקיבוצים התחדשו, וכמעט כולם מרוצים מהתוצאות. בנינו הפרטה שמכסה את הצרכים, הסדרנו את הפנסיות, רחובותינו יתמלאו בצעירים ובילדים, לאנשים תהיה מוטיבציה לעבוד, והם יעבדו! מה עוד אפשר לבקש?

אבל, ישנו בקרבנו מיעוט שעדיין מתנגד לשינוי. מה לא עשינו, פילחנו את המתנגדים לסוגים, דברנו עם כל אחד לחוד לראות אם אפשר לשכנעו, הלכנו לקראת הרבה חברים. אבל נשארו עדיין מתנגדים. כיום אנחנו יודעים להגיד בוודאות שנשארו שני סוגים של מתנגדים: האחד, "האידיאליסטים" שנתקעו איפה שהוא לפני 50 שנה, ואי אפשר להזיז אותם מדעותיהם. והשני, אלה שחושבים שייפגעו בכיסם, או שיצטרכו להתאמץ יותר מדי. ואנחנו קוראים להם להבין שזה זמני, ובעתיד השינוי יפתור את בעיותיהם. לגבי המתנגדים לשינוי, לדעתי מה שמייחד אותם הוא שהם לא רצו להילחם על דעותיהם. לא דרשו שהקיבוץ ישכור "אהרון ארז" לארגן את מצדדי הקיבוץ (האמיתי), לא פילחו חברים, לא הלכו לבתייהם, ולא ארגנו מופעים. הם אומרים דבר אחד, לא שכנעתם אותנו! אנחנו יודעים שיש היום לשינוי יותר מ 2/3 מצדדים, אבל אנחנו מצביעים לפי דעותינו. ואיני יודע על סמך מה חוזה עופר מלחמות בין שני מחנות.

ואם כבר הודיעו באסיפה שאני מתנגד לשינוי, ארשה לעצמי להסביר למה:

א. כל התאגדות של אנשים בעולם יכולה לקרוא לעצמה "קיבוץ", ואפילו להשיג לזה אישור משפטי.

ב. יש לנו שלושה עקרונות מרכזיים, לדעתי: 1. שוויון ערך האדם (ועבודתו). 2. שוויון ברכוש. 3. מחויבות להלכה היהודית.

ג. עשו כאן שינוי במתכונת של "סלט". ההפרטות אינן שייכות לשינוי, התחילו איתן כבר לפני 70 שנה, ואם עושים אותן טוב, הן טובות. המחויבות לעבודה: טיפלו בזה עד לפני 5 שנים, אבל אז אמרו, חבל על הזמן, נחכה לשינוי. אי קליטת בנים: החליטו בסעד מזמן, מסיבה שאיננה מובנת לי, שלא מקבלים בנים לתושבות, זאת החלטה שאפשר היה לבטלה בכל רגע. בעיני כל התושבים רצויים מאד אצלנו, ובעיקר לאלה שרוצים לראות ילדים ברחובותינו. ולא כל תושב צריך להיות שותף למשק.

ד. עיקרון השוויון ברכוש: בהדרגה הכשירו אצלנו את החזקת הרכוש הפרטי, בגלל שהציבור שלנו לא יכול "לעמוד בגזירה". אבל לפחות הרכוש הזה היה מחוץ לקבוץ והורגש בשוליים. לפני כמה שנים החליטו להכניס אותו לקיבוץ (דירת החלומות, וכו'). ואכן העיקרון נפגע אנושות, וזה כן היה "שינוי".

ה. עיקרון שוויון ערך העבודה, שבעיני הוא החשוב יותר. הלחץ היה גדול, בעיקר בגלל איום של קבוצת חברים לעזוב. גם כאן היה ברור לי שסעד תלך לקראתם ע"י מתן אפשרות מוגבלת לשימוש בכספים אלה, ובעיקר לנוכח המצב הפרוץ בעסקי הרכוש. דובר על הפרש מקסימלי של תוספת 50%, והיו שרצו 100%. החשוב בעיני היה שתהיה מגבלה לפערי השכר, והיא תהיה חלק מעקרונות השינוי. בפועל צוות השינוי לא היה מוכן למגבלה ולהצהרה, אלא רק למיסוי כזה, ש"רק בעלי שכר גבוה מאד יוכלו ליהנות מהפרשים גדולים מאד" (וכאלה אין לנו כנראה). בעיני אי הצהרה על עיקרון פוגעת בעיקר. אם יבוא מחר בעל שכר גבוה ויתבע שיורידו לו את המיסוי ל-40%, אחרת יעזוב, הוא לא יתקשה להשיג 51% בהצבעה. גם לא נאמרה מילה על כללים למקרה של שינוי כללי המס לקיבוצים.

ו. העיקרון הדתי. לא אתפלא אם בעוד 5-10 שנים, יעבירו ברוב דומה הצעה למחויבות להלכה מתחדשת. אברהם ימיני.

תודה על המחמאה

אני רוצה להודות למרכז המשק, שבמדורו "מהנעשה במשק", בציטוט מתוך המקורות, השווה אותי ואת שכמותי, הזוכרים לטובה את מה שקיבלנו שנים רבות בקיבוץ, למתאוננים ולמתלוננים של דור המדבר¹. ברצוני להודות לו גם על כך שפקח את עינינו להבין שכל אותם חברים צדיקים, צנועים וישרים, אוהבי אדם ואדמה, וותיקים יותר ופחות, שכולנו מנסים ללכת בדרכיהם, שמתגעגעים "לבית הישן החם והטוב" (כדבריך) אינם כי-אם, חלק מאותם "אספסוף שהתאוו תאוה...". שכל רצונם רק לזכות בעוד קצת מתנות חיים, "כמו במצרים". אני מבין שעלינו לצפות, לאור השוואותיך, לאיזושהי מיתה משונה הצפויה ליפול עלינו...

לא נותר לי כי-אם לענות לך, חלופי, באותה מטבע בה בחרת לתבל בה את מדורך, בדברי משה למעפילי דור המדבר:

"למה זה אתם עוברים את פי ה' והיא לא תצלה. אל תעלו כי אין ה' בקרבכם...."

(ואקדים תרופה: אין כוונתי שמובילי השינוי אינם אנשים ישרים ויראי שמיים, או שקיבלתי איזשהו מסר שזה לא מה שרוצים למעלה. כוונתי היא שהתהליך מבוסס על עקרונות שאינם נכונים וחסר רבים מהערכים אליהם חונכנו, ועל-כך בהמשך).

לגופו של עניין:

אם אתה ומובילי המהלך חושבים שבשינוי בירוקראטי וחינוכי של המבנה הכלכלי של קהילת סעד תבוא הגאולה, אינכם אלא טועים ומטעים. מי שחושב שבטיפול בסימפטום נרפא את המחלה ונפתור את הבעיה, כנראה שנכונה לו אכזבה (גם זלזול וחסר סובלנות כלפי המתנגדים לשינוי וכלפי מי שאולי חושש, לא ישפרו את המצב).

וכאן המקום לחזור, להזכיר ולהדגיש: הבעיה איננה הקיבוץ המסורתי/שיתופי, והפיתרון איננו שינוי כלכלי או ארגוני!

לדעתי, הבעיה האמיתית (שלנו בפרט, ושל העולם הסובב אותנו בכלל) נעוצה בשינוי הערכי והאידיאולוגי שמתרחש בתוכנו ומסביבנו, בשינוי בנכונות להיות מעורב ולתת למען הכלל, בשינוי בערך העבודה, העשייה, הפשטות והצניעות, בשינוי בלכידות החברה שלנו וברצון להיות חלק ממנה.

על-כן ברור שגם איזשהו שינוי "קוסמטי" בתלוש החודשי (לרוב החברים), לא יפתור את בעיות הקהילה שלנו. אם היינו משקיעים ולו רבע מכל הכסף שבזבז על מועצות שינויים, על יועצים ועל מומחים, על מודלים ומצגות מתוחכמות, בטיפול ובהשקעה בקהילה ובחברה הדברים היו נראים אחרת.

אם היינו משקיעים את אותם משאבים בחיזוק הלכידות והערבות ההדדית, בחיזוק ובהדגשת המימד הערכי והרוחני שבו ובשבילו אנו כאן, בישיבות, בוועדות ובאסיפות בנושאים אלו (ואפילו נעזרים בגורמי-חוץ) היינו מצליחים לקדם, ולו במעט, את הטיפול בבעיות האמיתיות. אם היינו (ועדיין לא מאוחר) שמים את הדגש במקום הנכון, מבינים את הבעיה לעומקה ולא חוששים להיכנס בעובי הקורה, סיכוי טוב שהיינו זוכים לחזות בשינוי נכון ובריא.

לסיכום: חשוב להבהיר, אינני מתנגד עקרונית לשינוי בפן הכלכלי של אורחות החיים, אך יכול להיות שכחלק ממהלך כולל יש מקום גם לכך.

ואף-על-פי-כן אצביע נגד! זאת בגלל שאני חש שהרציונאל של מובילי השינוי שגוי מיסודו, ושכסופו של דבר יסיט אותנו השינוי מטיפול בבעיות האמיתיות של החברה שלנו.

אליאב לזר.

¹ למי שלא זוכר אלו הם דבריו: "יש חברים שמתרפקים על העבר, על הבית הישן החם והטוב; "זכרנו, את-הדגה, אשר-נאכל במצרים, חנם; את הקשאים, ואת האבטחים, ואת-החציר ואת-הבצלים, ואת-השומים. וועתה נפשנו יבשה, אין כל--בלתי, אל-המן עינינו." (במדבר, פרק יא')

לציבור החברים שבת שלום,

מאחר ופנו אלי מספר חברים בכתב ובעל פה, תוך שהם מלינים על ההקשר של דברי מהעלון האחרון, אני מבין ששגגה נפלה תחת ידי, ואני מבקש להתנצל על כך.

מאידך חשוב לי להסביר שדברי באשר ל: " זכרנו את הדגה....", היו מכוונים לכך שהזיכרונות וההתרפקות על העבר הקיבוצי המפואר שלנו לא יעזרו. כולנו אהבנו את הקיבוץ הישן, והלוואי ויכולנו לשמר אותו! אלא שמכיוון שלא כך, אני מאמין אמונה שלמה, כי אין בידנו ברירה אלא ללכת להתחדשות המוצעת.

לא התכוונתי כלל, וחלילה לי ממחשבה מעין זו, להמשיל את מתנגדי השינוי ואת המתרפקים על העבר, לאספסוף ולערב רב.

סליחה, והלוואי ולא תיפולנה שגגות תחת ידי.

חלופ.

התרשמותי מהאסיפה

מהאסיפה שהיתה ב 24.6 יצאתי עם התרגשות מאד חזקה, בעיקר בסוף הנאומים האחרונים של עפר, בוקי, חלופ ואהרן. אני חושבת שאפילו אם הייתי נגד השינויים, הייתי משתכנעת מהדוברים האחרונים, והייתי מצביעה בעד, כי אני חושבת שבזה תלוי העתיד של הקיבוץ ושל דור ההמשך. נכון, כשהגעתי לקיבוץ לפני 60 שנה חשבתי אחרת: חשבתי שהקיבוץ זה הדבר הכי מושלם. ככה חשבו בכל הקיבוצים. אבל המצב השתנה, והדור הצעיר חושב אחרת ורוצה יותר עצמאות. זה חלק מההסבר לעובדה שנשארנו הרבה יותר מבוגרים, ואם המצב לא ישתנה נהפוך למושב זקנים.

אני הרגשתי גם שבכל התהליך יש המון התחשבות בגמלאים, ובשום אופן לא רוצים לפגוע בנו, חשבו על כל פרט, ורוצים שיהיה לנו רק טוב (לצערי, הרבה מאד מהוותיקים כבר אינם, ורבים בבריאות לא טובה), ואין לנו מה לחשוש שלא נגמור את החודש.

אני חושבת שהצוות של השינויים עשה עבודה יוצאת מן הכלל, ובוקי שכל פעם הוציא דפים עם פירוטים מדוייקים – עזר לנו להבין את הדברים בצורה ברורה יותר. אני מודה לבוקי ולכל הצוות על העבודה הקשה ועל השעות הרבות שהשקיעו כדי שיהיה לנו טוב.

אני ממליצה לכולם לעשות חושבים ולהצביע בעד השינויים.

אינס אריאל.

לזוג הצעיר דותן ונועה
להורים בניה ורחל ברזילי
ליוכבד ואיציק ברזילי
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב לנישואין!

למרגלית וישראל שריד
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הנינה
נכדה לעוזי ועידית שריד
בת לנעמי ויצחק

הרהורים בעקבות האספה על השינוי העקרוני באורחות חיינו

לנו כיהודים, למעשה כבר ניתן הכיוון הכללי כיצד עלינו לחיות את חיינו, עפ"י אילו אמות-מידה ומוסר נחנך את עצמנו ואת ילדינו. בדרך כלל הפנייה היא אל היחיד. אחת הדוגמאות לכך מצויה במיכה ו' ח, שם נאמר "הגיד לך ה' מה טוב ומה ה' אלוהיך דורש ממך, כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלוהיך." ועוד רבות הדוגמאות.

לא נאמר באופן חד משמעי בתורה איזוהי צורת החיים החברתית הטובה והנכונה ביותר לחיות בה, זו שתאפשר את קיום רוב המידות והמצוות הנדרשות מאיתנו. אנו כחברה המורכבת מיחידים בחרנו ובחרים את דרכנו, ומשנים – אם וכשצריך לשנות.

בצעירותי כאשר באתי לקיבוץ, המטרה הייתה להגשים את אידיאל יישוב הנגב, כך חונכתי בבני עקיבא (לא בבית). שאפתי לחיות חיי חברה משמעותיים. מושגים כמו חלוציות וסוציאליזם היו לנו סיסמא ודרך. ההתפתחות האישית נתגשמה באמצעות הצלחת היחיד. הגיבוש החברתי וההתלהבות הועילו מאד והקלו עד כדי אי ראיית הקשיים היומיומיים. ברור היה לנו שלא כל אחד יוכל להגשים את שאיפותיו האישיות. רובנו היינו מגויסים-מרצון למען הכלל. הסתפקנו במועט ושמחנו בהצלחת הכלל. המחיר בדרך כלל היה חוסר הישגיות אישית ובינוניות מתוך בחירה. כך גם חינכנו את ילדינו. אבל בנינו קיבוץ לתפארת. הלכידות החברתית עוד בטרם היינו למשפחות, הייתה נפלאה. בנוער, בהכשרה, ובגרעין הנח"ל. היו אז נכונות ומרץ לעבודה, לפעולות-תרבות, ללימודים משותפים. צרכי הפרט נדחקו לחלוטין הצידה.

כך היה גם כאשר הקמנו משפחות. נרתמנו לטיפול החינוך המשותף בבתי הילדים, את כל משאבינו הפנימיים הפעלנו אנו-המטפלות דאז ואנשי החינוך, להעצים את היכולות של הילדים בחינוך המשותף שהקיף את רוב חלקי היממה. לשמחתי הרבה היו בנינו מי שגרמו לשינוי אדיר בתפישת העולם שלנו, כוונתי לביטול הלינה המשותפת. מן גזרה, שאף פעם לא ירדתי לעומק התועלת שבה לילדינו ולנו, שיטה לא טבעית בעליל. אך מכיוון שזו הייתה המציאות בבואנו לקיבוץ, וכמו שעל כל מה שהיה כאן חשבנו שהוא הנכון ביותר, לא עלה על דעתנו לעשות מהפכות. להיפך, חשבנו שכך ראוי לחיות – שכך ניצור עולם ואדם טוב יותר. השתלבנו לתוך השיטה.

במסירות ואהבה אין קץ לילדינו למען היטיב להם ולנו, התרוצצנו בין בית ילדים אחד למשנהו. עוד סבוב בערב ועוד סבוב, להיות עם ילדינו שלנו. עד שבאו צעירים, בני משק פקוחי עיניים והובילו מהלך באומץ ובנחישות ואנו איתם. עברנו ללינה משפחתית. זהו בעיני השינוי הגדול ביותר שהתרחש בקיבוץ. מהפכה של ממש! והקיבוץ נשאר קיבוץ. שונה ממה שהיה, רק קצת יותר מותאם לחבריו.

על השוויון האחד לא ארחיב, לא היה שוויון. ברוך ה' הבנו סוף סוף שלא מספיק לחיות בשוויון נפש כלפי השוויון, אלא שיש לבטל את האידיאל הזה כי הוא אינו קיים בין בני אדם, ולא יכול להיות קיים. אנו לא נצטער על שנהיה אמיתיים יותר. את השיתוף נבחן בכל היבטיו ונשפר אותו לטובתנו.

מובן שאני, כמו כולם, אהבת להיזכר ולערוג על ימים עברו וקסמם, אך עתה יש לנו פרספקטיבה מספיק רחבה לבחון את העבר, לראות את הטוב, ולהצביע על טעויותינו, ומה שניתן ויש ביכולתנו לשנות-נשנה.

עתה זוהי ההזדמנות והיכולת לבחור. אני אצביע בעד, לתקן ולשנות – ללא מורא.

אני מקווה שהערבות ההדדית בינינו תמשך ותתעצם ותקנה תחושת ביטחון וחמימות-תחושת בית אמיתית.

ברור לי שהחלטה על כך תלויה בנו. הקיבוץ שלנו שאנו אוהבים יישאר קיבוץ והוא יתחדש. וטוב שכך. במשפחתנו הפרטית המציאות השתנתה, הצרכים שלנו השתנו, ולדעתי אנו חייבים לשנות ולהתאים את שניתן להתאמה אצלנו. כידוע, בנינו לא בחרו להמשיך את חיייהם כאן עמנו, אשרינו שמבחינה רוחנית הם הולכים בדרכנו. ואין כל ספק שמה שספגו בילדותם במשפחה ובקיבוץ, הם מממשים בחייהם. ערכים

של חובת פרנסה, אחריות, אחווה בין חברים, עליונות חשיבותה של המשפחה, חינוך הבנים, אהבה ועשיית חסד. ומעל לכל עבודה ויראת ה'. באופן טבעי הקשר אליהם ואל בני משפחותיהם הדוק, האהבה, השייכות והאכפתיות לגבי הנעשה אצלם חזקים יותר מכל דבר אחר. וכן הם אלינו ברוך ה'. מי ייתן ויבואו עוד ועוד בנים או נכדים לגור פה עמנו בצוותא – זו תהיה שמחת ההתחדשות וההתרחבות של המשפחה הגדולה - משפחת הקיבוץ. בשם ה' נעשה ונצליח!
תודה גדולה לצוות המוביל.

מרגלית שריד.

שיר ורמז - קיבוץ סעד בן 62

כן הוא כבר ס"ב
ניכרים בו אותות מעשיו
מראהו נאה והדור
לבושו **חטוב וגזור**
אינו קופא על שמריו
ופועל בעניין **רב**
מבוקר עד ערב
עסוק הוא בלי הרף
בבניין גשרים, ביצירת קשרים
בתלמוד תורה, במסילת ישרים
למנוע חולשה וטרדה
בעתודה בתנופה עתידה.
חגור **סיף** נון-סטופ
לא מוותר על **הפופ**
מחשב היטב את העיתים
לפיכך נכנס הוא ל**פרטים**.
נאחל לו בריאות ואריכות חיים
מוקף בהרבה צאצאים
יימלאו משאלותיו לטובה
ויזכה לרוגע ולשלווה.

ליפא אהרוני.

הערה: בשיר פזורים כמה רמזים הנוגעים לסעד של היום. נסו למצוא אותם! (רמזים במילים המודגשות).
פתרונות תמצאו בעמוד 14.

חגית ברנט (סימון) מראיינת את סבתא רחל סימון

שאלתי את סבתא שלי היקרה כמה שאלות לקראת יום ההולדת של סעד, והרי התשובות לפניכם.

סבתא, ספרי לי סיפור פיקנטי מהימים של אז.

וסבתא מספרת את הסיפור על החורים בשמלות:

"המושג **מחסן א'** היה מושג קיבוצי שרווח בימים ההם כמעט בכל הקיבוצים. פירושו שאין לחברה/ה בגדים פרטיים חוץ מבגדי שבת, וכל הבגדים של החברים היו במחסן הבגדים (מחסן הבגדים היה אז מאד פעיל...). פעם בשבוע היתה המחסנאית מחלקת לחברים בגדי עבודה ובגדי ערב (לאחרי העבודה), ולכן לא הינו זקוקים לארון בגדים. מכיוון שלא היו לנו ארונות בגדים, בגדי השבת של החברות היו תלויים על קולבים במחסן הבגדים. בימי המלחמה (מלחמת השחרור), הפגיזו אותנו הרבה מאד, מחסן הבגדים היה אז בבית הביטחון (היום "מעוז מול עזה"), ושם גם היו תלויות השמלות בשורה. רצה הגורל ורסיס של פגז אחד עבר דרך כל השמלות. מכיוון שהשמלות היו שמלות השבת של החברות נדרש תיקון אומנתי. בסעד היתה לנו מכונת תפירה אך רוב הזמן היא היתה מקולקלת ולא היתה אפשרות לתקן את השמלות. נאלצנו לנסוע לקיבוץ השכן שהיה ותיק מאיתנו (בארות יצחק, שישב עדין בנגב ואחר כך נהרס בהתקפה הגדולה). נסענו לבארות יצחק במשוריין ושם היתה מכונת תפירה עם החלק שהינו זקוקים לו כדי לתקן את השמלות. היתה אצלנו אחת מעשר הבנות הפולניות (זהו סיפור בפני עצמו) שידעה להשתמש במכונה ולעשות את העבודה, היא תיקנה את כל השמלות בצורה אומנתית כך שלא היה ניתן להבחין במקומות המתוקנים, ולחברות הקיבוץ היו בגדים ללבוש בשבת".

סבתא, מה הכי אהבת בסעד כשעוד היתה צעירה, ומה את אוהבת בה היום כשהיא כבר צעירה פחות?

"אהבתי את השירה בשבת במלווה מלכה. חברים רבים מאד היו באים למלווה מלכה. התחלנו בשירים שקטים ולאט לאט התגברו הקולות עד שלקראת צאת השבת התמלאנו בהתלהבות עד כדי הרקדה. היה אצלנו חבר שקראו לו שמאי והיתה לו נשמה חסידית, השירים יצאו ממנו כאילו מאליהם, הוא היה שר אותם בלהט רב וסוחף את כולם בשירתו. זה היה מלהיב ותמיד הייתי גאה שאנחנו מתמידים במנהג זה, הצטערתי מאד כשהוא נפסק.

עוד אהבתי את הטיולים שהינו הולכים ביחד בשבת. המסורת הזאת התחילה בנתניה והמשיכה בהרצליה ואחר כך גם בסעד תחתית.

בשנים האחרונות אני גאה מאד במרכזות התרבות הצעירות שלנו שעושות מכל הלב תוכניות כל כך נפלאות. הן הגדילו לעשות בשנת השישים שלנו. יישר כוח!

דבר נוסף שמאד מיוחד בעיני בסעד היום, הוא הטיפול המסור שמקבלים החברים הנוקקים לכך, בבית שקמה. הטיפול מבחינה בריאותית ואנושית, ניתן בצורה הנפלאה ביותר שאפשר לבקש.

סבתא, מה את מאחלת לסעד ביום חגה?

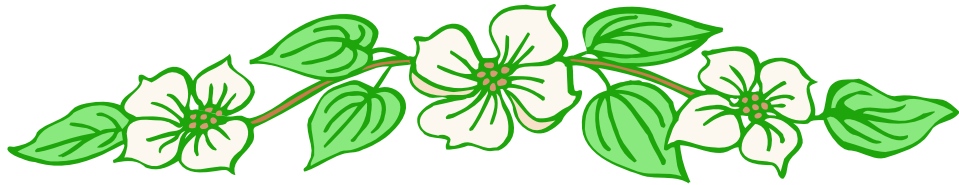
"שלא תאבד את רוח המרץ והנעורים שלה ותקלוט הרבה צעירים, ויתקיים בנו הרעיון שכתוב בספר זכריה – "עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלים ואיש משענתו בידו מרוב ימים, ורחובות העיר יימלאו ילדים וילדות משחקים ברחובותיה".

סבתא, איך את מרגישה היום עם כל השינויים שמתרחשים בסעד?

"היום אנחנו משנים את אורח החיים שלנו, ואני מקווה שנשכיל לשמור על הרוח הטובה ששרתה אצלנו עד היום, שהכסף לא יעזור את עיני חברנו, ושהחברים ימשיכו לתת מעצמם לטובת ההמשך באהבה וברצון."

סבתא מה היית רוצה להעביר הלאה מזדור הותיקים לדור שלי?

"שילכו בדרך התורה והעבודה ושכל אחד יתן בשמחה ממה שחננו ה'. שתמיד יזכרו, ונזכור כולנו, את כל החברים שהלכו מאיתנו ואשר בנו את המשק היפהפה שלנו ונתנו מעצמם את הכל במסירות נפלאה." וסבתא שלי מוסיפה: "אני הולכת בדרכים ונזכרת בכל החברים שלי וחושבת על כל אחד מהם איך כל אחד מהם בנה את השממה שהיתה כאן לכן פורח. גם מבחינה רוחנית וגם מבחינה מעשית". מי ייתן ונזכה אנחנו דור הצעירים להמשיך את המפעל המדהים הזה שנקרא קיבוץ סעד. חגיית ברנט.

ליום ההולדת של סעד

תפילה

אינני יודע מה יהיו התוצאות?
למרות שליבי עמוס בתקוות!
גם אינני יודע מה ילד לו יום?
ועד כמה ישפיע עומס החום.
ולכן תפילה קטנה אני נושא,
לאל שבמרומיו שלום עושה.
שבתום השבת יהיו רק מנצחים,
ונשאר כמו תמיד חברים ואחים!

בוקי.

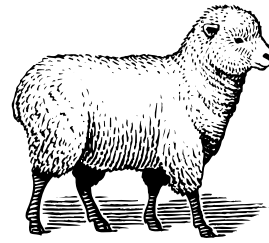

ברוכים הבאים!

למשפחת מירי ויובל פרלוביץ, ולילדיהם: לירן, ענבר ואביאל, שהגיעו השבוע לקיבוץ.
משפחת פרלוביץ תתגורר בביתה לשעבר של נעמי אילן ז"ל.

מהנעשה בפינת החי משק ילדים

נתבקשתי לכתוב כמה מילים על פינת החי ואכן העיתוי מאד מתאים.
עבודת ילדים: כיום עובדים 3 נערים ממסיימי כיתה ז', 2 ממסיימי ו' ואחד ממסיימי ה'. כולי תקווה שאליהם יצטרפו נוספים. מאז ומתמיד הייתה פינת החי; משק של ילדים. אך כבר זמן רב אנו רואים בפיחות שחל בנושא זה. קיים פוטנציאל אדיר במיסוד עבודת הילדים, אך מהלך מסוג זה דורש כוח אדם ייעודי לנושא, וכידוע, ההחלטה כיום היא שלא להקצות משאב זה. על כן עבודת הילדים במגמת התמעטות קבועה בשנים האחרונות וחבל.

קיצוצים: בשל המצב הכלכלי החליטה הנהלת הקהילה על קיצוץ דרסטי בכוח אדם ובתקציב השוטף של פינת החי.

כרגע, רב הנסתר על הגלוי בנוגע למתכונת בה תמשיך פינת החי להתקיים. קיצוץ במגוון בעלי החיים ומספרן כבר יוצא לדרך.
בעטיים של קיצוצים אלו היה לי ברור שלא יוקצו משאבים להמשך פיתוח תחום הרכיבה הטיפולית. כפי שדיווחתי בעבר, החלו לרכב ילדים, אך התשתיות הדרושות להמשך העבודה בתחום תובעות השקעה בטווח המיידי (השקעות שאמורות היו להחזיר את עצמן). לאור מצב זה החלטתי לנסות ולהמשיך את עבודתי בתחום זה במקום אחר, ולכן הודעתי על סיום עבודתי בפינת החי.

אני מבין ומסכים עם עמדת הממונים, לדאוג להתנהלות נכונה של ענפי הקהילה. אכן המצב מורכב וברור שצריך לשנות משהו. מחד, ברור שצריך לעשות מעשה, מאידך צריך לכלכל את צעדינו בשום שכל, תוך שקיפות ושיתוף החברים. אני רואה חשיבות גדולה בשינוי שקול, תוך גיבוש חזון וממנו לגזור מטרות. בהמשך לתכנן את השלבים, עד למימוש החזון.
אינני בטוח האם הלהיטות לקצץ עוד טרם תוכננה אופציה ברורה לעתיד נכונה. כולנו זוכרים איזה שיפור חל במקום בזכות התרומה הנדיבה, ודווקא בשל כך, אני חושש כי שינויים פזיזים שיבוצעו היום, עלולים לעלות ביוקר מחר.

בהזדמנות זו, ישר כוח לרחלי לנדאו שגילתה מעורבות ונכנסה לעובי הקורה בכדי לקדם יוזמה חדשה במקום.
כמו כן, לרחלי בת השרות הלאומי שעוזבת אותנו בסוף החודש, תבורכי על עבודתך היפה עם ילדי הקיבוץ שמגיעים לפינת החי ועם החיות והמתחם כולו. השקעתך מורגשת בכל! בהצלחה בהמשך.
איחולי הצלחה לעופר ש', לבני ג' ולשאר המעורבים בדרך המפותלת למציאת הנוסחה המנצחת, להמשך קיומה של פ(נ)ינת הח(ן)י האהובה שלנו.

שבת שלום, שי המל.

יום השנה לפטירתו של ראש משפחתנו, וחבר קיבוץ סעד

אריה קרול ז"ל

יתקיים ביום חמישי, כ"ד בתמוז תשס"ט (16.7.2009)

18.00 יציאה לבית העלמין

דברי הספד :

בשם קיבוץ סעד – שרה עברון

בשם המשפחה – שאולה שמעוני

– להב תימור

אוטובוס יעמוד לרשות המשתתפים ברחבת קו לקו

19.00 תפילת מנחה וכיבוד קל

19.30 אזכרה בחדר האוכל

לימוד משניות – הרב דוד אסולין

דברים לזכרו : ח"כ חיים אורון

ישעיהו יחיאלי

דיטה גורביץ

בשם המשפחה : מיכל ליברמן-אחיטוב

קוים לדמותו : "שאגת האריה השקט" – מוקי צור

המשפחה.

פתרונות לשירו של ליפא :

פרטים = הפרטה	סב = 62
עתודה = קרן	חטוב = חיטה
סיף = סיפן	גזור = גזר
פופ = פופלי	רב = רב ליישוב

הבהרה לגבי מכתב קודם מהמרפאה בנושא חלוקת התרופות:

תרופות חודשיות יינתנו לחברים במשך כל החודש בשעות קבלה.

על פי נסיוננו, נוצר עומס רב בתחילת החודש ללקיחת תרופות, ולכן ב-5 ימים הראשונים של החודש ניתן לבוא לקחת תרופות עד השעה 13:00 במקום 12:00.

תזכורת לכל החברים: ישנו שירות חדש – שליחת מייל למרפאה (למזכירה, אחות, רופא)

בשאלות, הבהרות, בקשות. ניתן לשלוח כל יום מייל ל- torim@saad.org.il ונחזור אליכם בהקדם האפשרי.

לנוחיותכם שעות פתיחת המרפאה:

יום ו	יום ה	יום ד	יום ג	יום ב	יום א	
07:30-11:00	07:30-11:00		07:30 - 11:00		07:30-11:00	רופא
07:30- 11:30	07:30 - 12:00	07:30-12:00	07:30-12:00	סגור	07:30-12:00	אחות+ מזכירה
	מקרים דחופים	07:30-08:15	07:30-08:15	מקרים דחופים	07:30-08:15	מעבדה

הבהרה לגבי יום שני: בימי שני אין קבלת קהל. למקרי מעבדה דחופים ולמקרי אחות דחופים ניתן לבוא. מזכירה עונה לטלפונים.

**שעות פתיחת הבריכה יולי-אוגוסט 2009
לאחר שיפוצים קטנים (השינויים בכתב מודגש)**

יום ב':

06:30 – 08:00 : שחיינים
10:00 – 12:00 : משפחות
14:00 – 15:00 : נשים
15:00 – 17:30 : משפחות
17:30 – 18:15 : נשים
18:15 – 19:00 : גברים

ימים א', ג', ה':

06:30 – 08:30 : שחיינים
10:00 – 12:00 : משפחות
14:00 – 15:30 : נשים
15:30 – 17:30 : משפחות
17:30 – 18:15 : גברים
18:15 – 19:00 : שחיינים
19:00 – 20:00 : משפחות

יום ד':

06:30 – 08:30 : שחיינים
10:00 – 12:00 : משפחות
14:00 – 15:00 : גברים
15:00 – 17:30 : משפחות
17:30 – 18:15 : נשים
18:15 – 19:00 : גברים
19:00 – 20:00 : משפחות

יום ו':

06:30 – 08:30 : שחיינים
10:00 – 12:00 : משפחות
13:30 – 14:30 : נשים
14:30 – 15:30 : גברים
15:30 – 18:00 : משפחות

